

โครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565

1. หลักการและเหตุผล

ภาคการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและรับบทบาทเป็นหัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในแง่มูลค่าผลผลิต ที่ในแต่ละปีสร้างมูลค่ามากกว่าร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และก่อให้เกิดการจ้างงานโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 10 ล้านคน แต่ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกลับมีอัตราที่ชะลอลดตัวลง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความสามารถด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการที่มีข้อจำกัดในแง่การสร้างมูลค่าเพิ่มที่จะพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้มีราคาสูงขึ้น และความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญกับกระแสความท้าทายที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น อาทิ ความขัดแย้งทางการค้าโลก และการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงต้องเร่งปรับตัว และร่วมมือกันแก้ปัญหาโดยมีความจำเป็นที่จะต้องปรับกฎระเบียบ ปรับโครงสร้างแรงจูงใจ และปรับนโยบายการแข่งขันทางการค้า เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถในการแข่งขันเท่าเทียมต่างประเทศและเติบโตได้ ดังนั้น ข้อมูลสถิติจากสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลทางเศรษฐกิจสำหรับภาครัฐ และภาคเอกชนใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ตลอดจนยกระดับศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจไทยได้ในระยะยาว

สำหรับการจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจนี้ องค์การสหประชาชาติได้ให้ข้อเสนอแนะประเทศที่กำลังพัฒนาควรมีการจัดทำข้อมูลสถิติในรูปแบบการจัดทำสำมะโนอย่างน้อยทุก 5 - 10 ปี เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาการกระจายตัวการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจและอุตสาหกรรมและภาวะการณ์การดำเนินกิจการ

2. อำนาจและหน้าที่ในการจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำสำมะโนโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (4) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่จัดทำสำมะโนหรือการสำรวจตัวอย่าง หรืออำนวยความสะดวกให้มีการสำรวจด้านต่าง ๆ ของประเทศ

3. ความหมายของสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนและลักษณะที่สำคัญ ของสถานประกอบการในการดำเนินธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตในสถานที่ตั้งที่แน่นอนทุกหน่วยภายในท้องที่ที่กำหนดทั่วประเทศ

4. ความเป็นมา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ และสำมะโนอุตสาหกรรม ทุก 10 ปี ตามข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศมีข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญทางด้านธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการได้จัดทำมาแล้ว 4 ครั้งในปี 2509 ปี 2531 ปี 2545 และปี 2555 ส่วนสำมะโนอุตสาหกรรมได้จัดทำมาแล้ว 5 ครั้ง ในปี 2507 ปี 2540 ปี 2550 ปี 2555 และ ปี 2560 โดยตั้งแต่ปี 2555 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการปรับระยะเวลาการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมเป็นประจำ

ทุก 5 ปี เนื่องจากหน่วยงานหลักด้านเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปรับเปลี่ยนระยะเวลาการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมจากทุก 10 ปี เป็นจัดทำทุก 5 ปี เนื่องจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกทำให้โครงสร้างการดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และติดตามสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค ประกอบกับประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ได้มีการจัดทำสำมะโนด้านเศรษฐกิจทุก 5 ปี ดังนั้น ในปี 2555 ซึ่งครบรอบ 10 ปี ในการจัดสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ และครบรอบ 5 ปี การจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้บูรณาการโครงการสำมะโนดังกล่าวไว้ด้วยกัน ภายใต้ชื่อ “สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม” ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของการบูรณาการโครงการสำมะโนด้านเศรษฐกิจของประเทศ

สำหรับในปี 2565 นี้ จะครบรอบในการจัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ ครั้งที่ 5 และสำมะโนอุตสาหกรรม ครั้งที่ 6 ของประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงกำหนดแผนการบูรณาการโครงการฯ ไว้ด้วยกันอีกครั้ง

5. วัตถุประสงค์

โครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่แสดงให้เห็นโครงสร้างและการกระจายตัวของสถานประกอบการประเภทต่างๆ เช่น สถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิต ธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ การก่อสร้าง สถานที่เก็บสินค้า และกิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร เป็นต้น

2) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของสถานประกอบการ ประเภทธุรกิจและอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงาน ลูกจ้าง ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิตและดำเนินงาน มูลค่าขายผลผลิตและรายรับ ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัตถุดิบและสินค้าคงเหลือ มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการ เป็นต้น

6. ประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ใช้อข้อมูลทั้งในภาครัฐบาลและเอกชนที่สำคัญ ดังนี้

ภาครัฐ

1) ใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาคอาเซียน และเวทีการค้าโลก

2) ใช้ในการจัดทำดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจและภาวะการค้าการดำเนินงาน เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวม ดารารายปัจจัยการผลิต และผลผลิตของประเทศ สัดส่วนแรงงานในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) ใช้ในการจัดทำแผนวิเคราะห์สถานการณ์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของประเทศ

4) ใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย และมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมและกำหนดทิศทางของภาคเอกชนให้เป็นไปตามแนวนโยบายที่กำหนดไว้

5) เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนจัดหาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการ

6) ใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคม

7) ใช้ประโยชน์ในทางสถิติเพื่อจัดทำกรอบตัวอย่าง (Sampling Frame) สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานประกอบการของหน่วยสถิติต่างๆ

ภาคเอกชน

1) ผู้ประกอบการใช้ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลการดำเนินงานเป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งการวางแผนตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนขยายกิจการ/สาขา บริหารและควบคุมการดำเนินงานในด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) ใช้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบ (Benchmark) ผลการดำเนินงานของตนเองกับกิจการอื่นๆ ในธุรกิจประเภทเดียวกัน

3) สำหรับนักวิชาการ นักวิจัย และสถาบันการศึกษา นำไปศึกษาวิเคราะห์ต่อยอดสร้างนวัตกรรมเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมที่อยู่ในความสนใจ และเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

7. ขอบข่ายและคัมรวม

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน : การนับจด (Listing)

สถานประกอบการทั่วประเทศ ที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC-2009) ดังนี้

หมวดใหญ่	หมวดย่อย	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ
C	10 - 33	การผลิต
E	37 - 39	การจัดการ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล
F	41 - 43	การก่อสร้าง
G	45 - 47	การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยายนต์
H	52	กิจกรรมคลังสินค้าและกิจการที่สนับสนุนการขนส่ง
I	55 - 56	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
J	58 - 63	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
L	68	กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
M	69 - 74	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค
N	77 - 82	กิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน
R	90 - 93	ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
S	95 - 96	กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ

ไม่รวม : แผงลอยในตลาด แผงลอยและหาบเร่ และแผงลอยในศูนย์การค้า

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด : การแจงนับ (Enumeration)

สถานประกอบการที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน (การนับจด) ทั่วประเทศ เฉพาะที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต ตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC-2009) ดังนี้

หมวดใหญ่	หมวดย่อย	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ
C	10 - 33	การผลิต
E	37 - 38	การจัดการ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล
G	45 - 47	การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยายนต์
I	55 - 56	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
J	58 - 63	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
L	68	กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
M	69 - 74	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค
N	77 - 82	กิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน
R	90 - 93	ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
S	95 - 96	กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ

8. แผนการดำเนินงาน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กำหนดแผนงานการจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565 ดังนี้

- ปี 2564
- 1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและข้อปัญหา พร้อมทั้งวางแผนการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน
 - 2) วางแผนเตรียมงานเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การบูรณาการข้อมูลจากระบบทะเบียนกับข้อมูลสถานประกอบการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ การออกแบบสอบถาม การอบรม/ประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน เป็นต้น
 - 3) เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานสถานประกอบการทั่วประเทศ (การนับจด) โดยใช้ Tablet ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ปี 2565
- 1) ประมวลผลข้อมูลพื้นฐาน (การนับจด) ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
 - 2) นำเสนอผล โดยจัดทำรายงานข้อมูลพื้นฐาน (การนับจด) : ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
 - 3) เก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด (การแจงนับ) สถานประกอบการธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต ทั่วประเทศ โดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ปี 2566
- 1) ประมวลผลข้อมูลรายละเอียด (การแจงนับ) ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
 - 2) นำเสนอผลโดยจัดทำรายงานข้อมูลรายละเอียด (การแจงนับ) ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
 - ข้อมูลสถานประกอบการธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทางการบริการ
 - ข้อมูลสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิต

9. ระเบียบวิธีการทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565

เนื่องจากการจัดทำสำมะโน (Census หรือ Complete enumeration survey) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกหน่วยที่อยู่ในขอบข่าย ซึ่งต้องใช้งบประมาณ เวลา และผู้ปฏิบัติงานจำนวนมาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงกำหนดแผนการดำเนินงานสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565 โดยในขั้นตอนการนับจด (Listing) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากทุกสถานประกอบการทั่วประเทศ ส่วนขั้นตอนการแจงนับ (Enumeration) ได้มีการนำระเบียบวิธีการสำรวจด้วยตัวอย่างมาใช้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ: การนับจด (Listing)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานของสถานประกอบการตามขอบข่ายคัมภีร์รวมทั่วประเทศ เช่น ชื่อ สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ รูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย/ทางเศรษฐกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนคนทำงาน จำนวนลูกจ้าง การขายสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต (E-Commerce) เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด: การแจงนับ (Enumeration)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการ เฉพาะของสถานประกอบการธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตโดยสถานประกอบการที่มีคนทำงานมากกว่า 10 คน จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกสถานประกอบการ (Complete enumeration survey) ส่วนสถานประกอบการที่มีคนทำงาน 1 - 10 คน (มีประมาณร้อยละ 90 ของจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น) จะใช้วิธีการสำรวจด้วยตัวอย่าง (Sample survey หรือ Partial enumeration survey) โดยมีรายการข้อมูลที่เก็บรวบรวม ดังนี้

ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ

- ประเภทธุรกิจ และขนาดของสถานประกอบการ
- จำนวนคนทำงาน ลูกจ้างและค่าตอบแทนแรงงาน

- มูลค่าซื้อสินค้าเพื่อจำหน่ายหรือให้บริการ
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- รายรับของสถานประกอบการ
- สินค้าคงเหลือต้นปี และปลายปี
- สินทรัพย์ถาวร เป็นต้น

อุตสาหกรรมการผลิต

- ประเภทอุตสาหกรรมการผลิต และขนาดของสถานประกอบการ
- ชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
- จำนวนคนทำงาน ลูกจ้างและค่าตอบแทนแรงงาน
- ต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- ผลผลิตและรายรับ
- วัตถุดิบและสินค้าคงเหลือต้นปี และปลายปี
- สินทรัพย์ถาวร เป็นต้น

10. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสถานประกอบการให้เป็นผู้ให้ข้อมูล โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

11. คาบเวลาการปฏิบัติงาน

1) ชั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน : การนับจุด (Listing)

- การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย Tablet พฤษภาคม – กันยายน 2564
- การประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูลพื้นฐาน
 - (1) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ภายในมิถุนายน 2565
 - (2) รายงานฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ ภายในกันยายน 2565

2) ชั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด : การแจกนับ (Enumeration)

- การเก็บรวบรวมข้อมูล (รวมติดตาม) พฤษภาคม – สิงหาคม 2565
- การประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูลรายละเอียด
 - (1) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ภายในธันวาคม 2565
 - (2) รายงานฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ ภายในกันยายน 2566

12. การประมวลผล

การประมวลผลทุกขั้นตอนและการจัดทำรายงานผลระดับจังหวัด ดำเนินการที่สำนักงานสถิติจังหวัด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนกลางให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การทำโปรแกรมสำหรับการบันทึกข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล และการจัดทำต้นฉบับรายงาน เป็นต้น สำหรับการประมวลผลระดับภาค และทั่วประเทศ ดำเนินการที่สำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนกลาง

13. การเสนอผลและจัดทำรายงานผล

การจัดทำรายงานผลสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565 ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน (งานนับจุด) และข้อมูลรายละเอียด (การแ่งนับ) ดังนี้

- 1) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ระดับภาค และทั่วประเทศ
- 2) รายงานผลระดับจังหวัด 76 จังหวัด
- 3) รายงานผลระดับภาค และทั่วประเทศ จำนวน 7 ฉบับ ประกอบด้วยรายงานผลของกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และทั่วประเทศ

14. หน่วยงานผู้ใช้ข้อมูล

1) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ประกอบการจัดทำรายได้ประชาชาติ (ด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด รวมถึงใช้ประกอบการศึกษาและจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (I-O Tables) และตารางอุปสงค์อุปทานของประเทศ

2) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้วิเคราะห์โครงสร้างและการเจริญเติบโตของ SMEs ในประเทศ

3) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ใช้เป็นข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม และการจัดทำตัวชี้วัดผลิตภาพการผลิต (Total Factor Productivity : TFP) รวมถึงใช้ในการปรับปีฐานและเป็นข้อมูลสำหรับจัดทำค่าถ่วงน้ำหนัก (weight) ในการคำนวณดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI)

4) ธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ในมิติต่างๆ เช่น สาขาอุตสาหกรรม/บริการ ขนาดธุรกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การลงทุน และผลิตภาพ (Productivity) และใช้วิเคราะห์โครงสร้างภาคอุตสาหกรรม การค้า และการบริการร่วมกับข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ภาวะเศรษฐกิจมหภาค รวมทั้งใช้ข้อมูลในการคำนวณโครงสร้างน้ำหนักหมวดย่อยในดัชนีภาคอุตสาหกรรม และดัชนีผลผลิตภาคบริการ

5) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ใช้ปรับมูลค่าการผลิต และ/หรือ มูลค่าเพิ่ม และ/หรือ ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ณ ราคาปัจจุบัน ให้เป็นมูลค่าที่แท้จริง เพื่อใช้วัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

6) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ใช้วิเคราะห์ผลประกอบการของธุรกิจ และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ร่วมกับข้อมูลทะเบียนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และใช้วิเคราะห์คุณลักษณะของธุรกิจที่อยู่นอกระบบ (Informal Sector) รวมทั้งใช้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการส่งเสริมธุรกิจ e-Commerce

7) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ใช้เป็นตัวชี้วัดเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในระดับมหภาคเพื่อทราบถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ทิศทางและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ